

Chambre des Représentants		Kamer der Volksvertegenwoordigers	
N° 117		N° 117	
Session Extraordinaire 1939	SEANCE du 14 Juin 1939	VERGADERING van 14 Juni 1939	Buitengewone Zitting 1939

PROPOSITION DE LOI

portant modification des dispositions relatives
à la main-d'œuvre étrangère.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Aux termes de l'art. 8 de l'arrêté royal n° 285 coordonnant les dispositions relatives à la main-d'œuvre étrangère « le permis de travail ne peut être refusé à l'étranger qui justifie d'un séjour régulier et ininterrompu de dix ans au moins en Belgique ou dans la Colonie ».

Après dix ans de séjour dans le pays, l'ouvrier ou l'employé étranger s'est acclimaté. Il lui est loisible de solliciter la naturalisation ordinaire. Il est naturel qu'il obtienne le permis de travail de plein droit.

Cette faveur légitime accordée par le législateur s'avère cependant souvent inopérante. En effet, l'ouvrier étranger ayant dix ans de résidence doit, chaque fois qu'il change de patron, faire viser sa carte bleue prescrite par l'arrêté ministériel du 1 avril 1936 au Ministère du Travail. Cette formalité fait souvent hésiter l'employeur. Puisque le permis ne peut être refusé, quel que soit le patron, lorsque le travailleur étranger a dix ans de séjour, pourquoi lui imposer une formalité superflue ?

Nous proposons en conséquence une légère modification de l'arrêté royal n° 285.

Le permis de travail sans limitation de durée est accordé de plein droit « aux ressortissants des pays avec lesquels la Belgique a conclu une convention d'union économique », lisez : aux Luxembourgeois.

Bénéficient aussi de la même faveur « les étrangers qui se trouvent dans l'un des cas prévus aux par. 2, 3 et 4 de l'art. 2 de la loi du 12 février 1897 sur les étrangers », dont voici le texte :

2° A l'étranger marié avec une femme belge dont il a un ou plusieurs enfants nés en Belgique pendant sa résidence dans le pays ;

WETSVOORSTEL

tot wijziging van de bepalingen
betreffende de vreemde arbeiders.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEEREN,

Luidens art. 8 van het Koninklijk besluit n° 285 houdende samenordering van de bepalingen op het in dienst hebben van vreemde arbeiders « zal de arbeidsvergunning niet worden geweigerd aan den vreemdeling die getuigen kan van een minstens tienjarig geoorloofd en onafgebroken verblijf in het Rijk of de Kolonie ».

Na tien jaar verblijf in het Land, heeft de vreemde werkmans of bediende zich aan zijn nieuwe midden aangepast. Hij mag de gewone naturalisatie aanvragen. Het is natuurlijk dat hij de arbeidsvergunning van rechtswege bekomt.

Deze gewettigde gunst, toegestaan door den wetgever, blijkt nochtans dikwijls zonder uitwerking te zijn. Inderdaad, de vreemde arbeider die tien jaren verblijf telt, moet bij elke verandering van werkgever, in het Ministerie van Arbeid een visa laten aanbrengen op de blauwe kaart voorgeschreven bij Ministerieel besluit van 1 April 1936. Deze formaliteit verwekt dikwijls aarzeling bij den werkgever. Vermits de arbeidsvergunning niet mag worden geweigerd, welke ook de werkgever is, wanneer de vreemde arbeider tien jaar verblijf telt, waarom wordt hem aldus een overbodige formaliteit opgelegd ?

Wij stellen dehalve voor het Koninklijk besluit n° 285 eenigszins te wijzigen.

De arbeidsvergunning, zonder beperking van duur, wordt van rechtswege verleend « aan de onderdanen van een land waarmede België in een economische unie is verbonden », men leze : Luxemburgers.

Genieten dezelfde gunst : « de vreemdelingen die zich bevinden in een der gevallen voorzien bij par. 2, 3 en 4 van art. 2 der wet van 12 Februari 1897 op de vreemdelingen », waarvan tekst volgt :

« 2° De vreemdeling gehuwd met een Belgische vrouw waarvan hij één of meer kinderen heeft, in België geboren tijdens zijn verblijf in het land ;

3° A l'étranger qui, marié avec une femme belge, a fixé sa résidence en Belgique depuis plus de cinq ans et a continué à y résider d'une manière permanente;

4° A l'individu né en Belgique d'un étranger et qui y réside, lorsqu'il se trouve dans le délai d'option.

Les étrangers de ces trois catégories ne peuvent jamais être expulsés. Ils ont le droit de rester dans le pays en vertu de la loi sur les étrangers. Il serait absurde de les condamner au chômage, surtout lorsqu'une épouse belge ou des enfants nés d'une mère belge doivent en pâtir.

A noter que, parmi eux, il y a un certain nombre d'anciens combattants ayant appartenu aux armées alliées et vis-à-vis desquels la Belgique a contracté une dette de reconnaissance.

Ici encore les formalités superfétatoires prévues par l'arrêté n° 285 ne se justifient pas.

Si l'on supprime, comme nous le proposons, le visa lors du changement d'employeur, la délivrance d'une carte bleue aux étrangers en question devient inutile.

Un simple cachet pourrait être apposé sur la carte d'identité de l'étranger ou sur son certificat d'inscription aux registres des étrangers, portant par exemple : « Le porteur de la présente est titulaire d'un permis de travail sans limitation de durée. »

Comme la forme des permis de travail a été fixée par un arrêté ministériel, nous laissons au ministre compétent le soin d'en modifier les dispositions en vue de réaliser une simplification qui aura le triple résultat favorable suivant :

- 1° diminuer les formalités imposées aux employeurs;
- 2° réduire le travail des administrations communales, et
- 3° décharger le service de la main-d'œuvre étrangère du Ministère de formalités absolument superflues.

» 3° De vreemdeling die, gehuwd met een Belgische vrouw, zijn verblijf sedert meer dan vijf jaar in België heeft gevestigd en er op bestendige wijze is blijven wonen;

» 4° De persoon in België uit een vreemdeling geboren en die aldaar verblijft, wanneer hij zich in den voor de keuze gestelden termijn bevindt. »

De vreemdelingen behoorend tot deze drie categorieën mogen nooit worden uitgedreven. Zij hebben het recht in het land te blijven krachtens de wet op de vreemdelingen. Het ware ongerijmd ze tot werkloosheid te doemen, vooral wanneer een Belgische echtgenote of kinderen van een Belgische moeder er moeten onder lijden.

Aan te merken valt, dat zich onder hen een zeker aantal oudstrijders bevinden, die tot de verbonden legers behoorden, en ten opzichte van welke België erkentelijkheid is verschuldigd.

Hier zijn evenmin de overtollige formaliteiten, voorzien bij het besluit n° 285, gebillijkt.

Zoo men, zooals door ons voorgesteld, het visum bij verandering van werkgever afschaft, dan wordt de aflevering eener blauwe kaart aan betrokken vreemdelingen onnoodig.

Een eenvoudige stempel zou kunnen worden aangebracht op de identiteitskaart van den vreemdeling of op zijn bewijs van inschrijving in de vreemdelingenregisters, waarop bij voorbeeld zou voorkomen : « De houder dezer is in het bezit van een arbeidsvergunning voor onbepaalde duur ».

Daar de vorm der arbeidsvergunningen bij een ministerieel besluit werd bepaald, laten wij aan den bevoegden minister de zorg over, er de vermeldingen van te wijzigen tot het bekomen van een vereenvoudiging die den volgende drievoudigen gunstigen uitslag zou opleveren :

- 1° vermindering van de aan de werkgevers opgelegde formaliteiten ;
- 2° vermindering van het werk der gemeentebesturen ;
- 3° ontlasting van den dienst voor de vreemde arbeiders bij het Ministerie, wat volstrekt overbodige formaliteiten betreft.

A. GAILLY.

PROPOSITION DE LOI**ARTICLE UNIQUE.**

L'art. 8, par. 3, de l'arrêté royal n° 285 du 31 mars 1936, coordonnant les dispositions relatives à l'emploi sur la main-d'œuvre étrangère, est modifié comme suit :

« Dans les cas prévus aux par. 1 et 2 du présent article,
» le permis de travail accordé à l'étranger est valable sans
» limitation de durée. »

WETSVOORSTEL**EENIG ARTIKEL.**

Art. 8, par. 3, van het Koninklijk besluit n° 285 van 31 Maart 1936, houdende samenordering van de bepalingen op het in dienst hebben van vreemde arbeiders, wordt gewijzigd als volgt :

« In de gevallen voorzien bij de paragrafen 1 en 2 van dit artikel, heeft de aan den vreemdeling verleende arbeidsvergunning een onbeperkten geldigheidsduur. »

A. GAILLY,
E. BRUNET,
F. FISCHER,
L. PIÉRARD,
E. VAN WALLEGHEM,
J. VANDEVELDE.